

Kerék-Bárczy Szabolcs: A fideszes maffiaállam lebontásának forgatókönyve

Örvendetes, hogy egyre többen ismerik fel és hangoztatják, hogy a 2010-es választások után Orbánék által kialakított Nemzeti Együttműködés Rendszere (NER) oligarchikus berendezkedést, maffiaállamot eredményezett. A NER maga a maffia magyar megfelelője. Két közelmúltban kiadott könyv (Debreczeni József: A fideszes rablógazdaság, Magyar Bálint (szerk): Magyar polip) világosan leírja a mai Magyarországot. Jóval e kötetek megjelenése előtt is látható volt azonban, hogy mire megy ki az orbáni játék: totális hatalomszerzésre. Kertelés nélkül ki kell mondanunk, hogy a mostani kormány a kizárólagos hatalom megszerzésére törekszik, ennek érdekében használ fel közhivatalokat, továbbá minden közösségi erőforrást, és ehhez igazítja a nyomozó és rendvédelmi szervek működését, egész apparátusát. A maffia-/oligarchikus rendszer lényege, hogy az állam minden intézménye a közjog eszközeivel, mintegy legálisan lopja meg a költségvetést, rabolja el az adófizetők pénzét, és a megfélemlítés, zsarolás változatos eszközeivel irányítja a közpénzeket magánzsebekbe: fidesz közeli vállalkozásokba és kormánypárti politikusok vállalati és családi költségvetéseibe. Mindezen törekvés azonban szembemegy még az alaptörvényük C) cikkével is, amely – a rendszerváltozás alkotmányához hasonlóan – tiltja a kizárólagos hatalomra való törekvést, és az ez ellen való fellépést állampolgári kötelességgé teszi.

Ha minden demokratikus politikai erő egyetért ezzel a helyzetleírással, akkor nem választhat egy leendő demokrata kormány más utat, mint hogy hivatalba lépését követően azonnal megkezdi a NER felszámolását és a demokrácia helyreállítását. Minden egyéb közpolitikai intézkedés (vagyis a szükséges államreform végrehajtása) a maffiaállam felszámolásának és a demokrácia helyreállításának függvénye. Tehát a NER továbbélése esetén nem lesz lehetséges a nyugdíjrendszer rendbetétele, fenntartható, világszínvonalú oktatási, társadalombiztosítási stb. rendszer kialakítása. Ez azt is jelenti, hogy bár a demokratikus pártoknak el kell készíteniük a maguk választási programját, de a közbeszédnek elsősorban a fideszes maffiaállamról, annak természetéről, országromboló hatásáról, demokrácia ellenességéről, valamint a felszámolására irányuló ellenzéki törekvésekről kell szólnia. Hiszen ha a kormányváltást hozó választásokat követően ténylegesen vagy lényegében maradna a NER, akkor formálisan ugyan a demokraták birtokolnának hatalmi pozíciókat, de a maguk maffiahálózatával Orbánék maradnának uralmon. S ebben a helyzetben a kormány béna kacsa lenne, semmilyen érdemi előrelépést nem tudna tenni hazánk talpra állítása terén, s csak Orbánék döntésétől függne, hogy 2018 előtt mikor buktatná meg az új kormányt a fideszes ellenzék. Úgy is mondhatnánk, hogy ha győzelme után záros határidőn belül nem számolja fel a demokrata kormány végérvényesen a NER-t, akkor Orbánék olyat tesznek a parlamenti ciklus lejárta előtt, amihez képest 2006 ősze úrnapi körmenet volt. S akkor könnyen lehet, hogy a demokráciának Magyarországon hosszú időre végleg befellegzett.

A NER és a demokrácia egymást kizáró fogalmak. Tisztakezű, transzparens kormányzás és NER egymás ellenségei. Nyugat és NER nem férnek össze egymással. Gazdasági növekedés, szabadság, a magántulajdon szentsége, piacgazdaság és NER: tűz és víz. Csak az építhet demokráciát, aki nyíltan vállalja, hogy kész és képes felszámolni a NER-t. Ebben a kérdésben sem lehet mismásolni, nincs középút: vagy demokrácia, vagy NER. Túl nagy éleslátás és

bátorság nem kell ennek kimondásához, de ha már kimondtuk, akkor azt is hangsúlyozni kell, hogy aki nem törekszik a NER totális felszámolására, az így vagy úgy a maffiaállam és a vele egylényegű Fidesz uralmon maradásában érdekelt. A demokratikus ellenzék teljes körű együttműködésének, egyben választási győzelmének kulcsa a NER eltörlésének közös akarása, s az ehhez szükséges képesség megszerzése. Az a politikus és párt, amelyik ebben a kérdésben legkésőbb január végéig nem foglal teljes egyértelműséggel állást, az nem akarja Orbánék országrontó politikájának végét és a demokrácia helyreállítását. Ám ha elhangzanak az állásfoglalások, akkor automatikusan megnyílik az út a széles ellenzéki összefogáshoz: a közös miniszterelnök jelöltben, listában és egyéni képviselő-jelöltekben való megállapodáshoz. S innentől kezdve mozgósíthatóak a kormányváltást akaró szavazók, vagyis elérhető közelségbe kerül a választási győzelem.

De mit is jelent a NER teljes felszámolásában való egyetértés? A maffiaállam három pillérre épül: 1/ alaptörvény, mint közjogi keret, 2/ a nyomozó hatóságok (ügyészségek, rendőrség), továbbá a NER-t (erőszakkal) kikényszerítő fegyveres testületek, titkosszolgálatok és titkosszolgálati eszközöket használó szervezetek és 3/ a közpénz-szivattyú. A NER-t csak úgy lehet felszámolni, ha ezt a három pillért „kezeljük” az alábbi módon.

Az **alaptörvény** nem egyszerűen egy rossz jogszabály, hanem a NER kiépülésének oka és okozata, Orbánék totális hatalmának biztosítója, a maffiaállam garanciája, a demokrácia neveltségessé tétele. Ezért ezzel együtt élni nem lehet, toldozás-foldozása teljességgel értelmetlen, annak eltörlése a jogállam helyreállításának szükséges feltétele. Az elmúlt években többen, akár alkotmánybírósági beadvánnyal is bizonyítottuk, hogy az alaptörvény önmagában alaptörvény ellenes, amennyiben biztosítja a hatalom kizárólagos birtoklását. Nem kell attól ódzkodniuk a demokratáknak akár csupán abszolút többség birtokában is, hogy politikai aktussal tegyék semmissé az alaptörvényt, és iktassák be újra a 2010-es választások pillanatában érvényes alkotmányt. Vadonatúj alkotmány megalkotása nem feltétele a demokrácia helyreállításának és kiteljesítésének, hiszen az orbáni maffiaállam kiépülését nem a rendszerváltoztató és 2010-ben is hatályos alkotmány tette lehetővé, hanem részben politikai okok, részben pedig magának az alaptörvénynek a hatályba lépése. Amennyiben a következő évtizedekben valódi társadalmi konszenzus alakulna ki egy vadonatúj alkotmány létrehozásának igényéről, akkor neki kell fogni, de ehhez nagyon hosszú érlelési idő szükséges, és ez egyáltalán nem égető feladat ma.

Most ahhoz kell bátorság, hogy a demokraták kimondják: el kell törölni az alaptörvényt szőröstől-bőröstől, és ez ezzel egyidejű jogi aktussal rehabilitálni kell az alkotmányt abban a formájában, ahogy az érvényben volt az alaptörvény beiktatása előtti pillanatban. Továbbá demokrata alkotmányjogászoknak azon kell dolgozniuk a kormányváltásig, hogy elvégezzék a normakontrollt azon jogszabályok esetében, amelyek az alaptörvényre épülnek, abból következnek, s meghatározzák, hogy milyen jogszabály módosításokat kell elvégeznie majd az új parlamentnek és kormánynak, hogy koherens legyen a jogi környezet, s az állam működni tudjon a régi alkotmánnyal és az elmúlt ciklusban megalkotott törvényekkel.

Az alaptörvény semmissé tétele természetesen azt is jelenti, hogy megszűnik a mandátuma minden, abban nevesített testület tagjának. Őket kiváló, pártokhoz nem köthető szakemberekkel kell felváltani. Ha valamihez, ehhez a feladathoz biztosan kell bátorság és elhatározás, már csak azért is, mert a kormány hivatalba lépését követő néhány napban sort kell keríteni ezekre a személycserékre. Nyilván jó néhány olyan intézmény megszűnik, amelyek a NER előtti közjogi struktúrában nem léteztek (ld. pl. a média felügyeletét vagy az igazságszolgáltatást), így a felkészülés erre az aktusra is feszített tempójú kell, hogy legyen a választásokig.

A **fegyveres testületek**, jelesül a titkosszolgálatok, titkosszolgálati eszközöket használó szervezetek és a rendőrség a NER célszerszámai. Ezek ma olyan mérhetetlen anyagi és technikai eszközállománnyal rendelkeznek és törvényes felügyelet híján működnek, ami csak totális, minden polgárt ellenőrizni akaró és képes diktatúrákra jellemző. Fikarcnyi kétségünk sem lehet, hogy Orbánék azért hozták ezeket létre ilyen formában, mert használni akarják és ténylegesen használják is őket. Ezek a szervezetek egykettőre a demokratikus államrend megdöntésének eszközeivé válnak, ha a Fidesz elbukja a választásokat, mert erőforrásait a mai hatalom sajátjának tekinti, és személyi állománya fideszes pártérdekeket szolgál.

A rendőrség és az ügyészségek az elmúlt években számtalanszor bebizonyították, hogy egyik kiemelt feladatuknak tekintik a Fidesz vélt vagy valós politikai ellenfeleinek lejáratását, meghurcolását, kriminalizálását, koncepciós perek előkészítését. Ezek a testületek pártszervként működnek. A nyomozó hatóságoknál és a fegyveres testületeknél ugyanúgy és ugyanolyan szellemben kell végrehajtani az indokolt mértékű személyi változtatásokat, ahogyan fentebb, az alkotmányos intézményeknél leírtam (ismétlem: nem pártkatonáknak, hanem kimagasló színvonalú szakembereknek kell felváltaniuk a mai, fideszt és nem az országot szolgáló vezetőket). A demokratikus kormányváltás után e téren elvesztegetett minden nap a demokráciától veszi el a levegőt és a maffiaállam túlélését segíti. A legfontosabb, hogy az új kormány törvényesen és hézagmentesen töltsse be ne csupán a hatalmi, hanem azt az uralmi teret is, amelyre a választásokon felhatalmazást kap.

Végül, de nem utolsó sorban el kell fojtani a **pénzszivattyúkat**, amelyek adófizetői pénzeket áramoltatnak magánzsebekbe. Az előzőekben taglalt két lépéssel (és azzal, ha az újonnan felálló nyomozó hatóságok és rendvédelmi szervek elkezdik a törvényes működésüket) részben már eléri a kormány ezt a célt, ám ez nem elegendő. Szükségessé válhat bizonyos vállalatok pénzügyi forrásainak elapasztása, mások államosítása (hiszen miért hazudjunk magánvállalatnak olyan cégeket, amelyek csak és kizárólag magyar közpénzből és/vagy uniós forrásokból híznak?) és így tovább. Ugyanakkor meg kell alkotni a párt- és kampányfinanszírozás teljesen új, de parlamenti benyújtásra már régóta kész törvényeit is.

Ezek az intézkedések persze még mindig nem elégségesek a demokrácia helyreállításához; ahhoz a társadalom akarata szükséges, az, hogy az emberek akarják a kormányváltást, a NER bukását, és miután mindez bekövetkezik, ne legyenek restek megvédeni a jogállamot, ha kihívás éri azt. A polgároknak és a politikai erőknak egyaránt ki kell mondaniuk, hogy az állam a társadalomé és nem egy maroknyi maffiózó hitbizománya. A politikai pártok semmire

nem hivatkozhatnak, csupán akaratuk kinyilvánítására van szükség, s az itt leírtak azon nyomban programmá emelhetőek. Mindezek végrehajtásához rendelkezésre áll megfelelő számú tisztességes, független szakember és kellő tudás is. Napok kérdése, és kiderül, hogy hányan vagyunk politikusok, akik hasonlóan gondolkodunk. Akárhogy is lesz: aztán már feleslegessé válik bármit is magyarázni.

http://galamus.hu/index.php?option=com_content&view=article&id=349630:a-fideszes-maffiaallam-lebontasanak-forgatokonyve-349630&catid=9:vendegek&Itemid=134